

Î N C H E I E R E

07 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ion Corolevschi, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ciobanu Ion prin intermediul reprezentantului Curmeli Vladimir, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ciobanu Ion împotriva Primăriei satului Horodiște și Lupu Aliona, intervenient accesoriu Chiochiu Ana privind anularea actului, recunoașterea dreptului de proprietate asupra lotului de pămînt și obligarea înlăturării obstacolelor în folosirea lotului de pămînt,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013 prin care a fost respins apelul declarat de Ciobanu Ion și menținută hotărîrea Judecătoriei Călărași din 30 aprilie 2013,

c o n s t a t ă

La 23 august 2012 Ciobanu Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Horodiște și Lupu Aliona, intervenient accesoriu Chiochiu Ana privind anularea actului, recunoașterea dreptului de proprietate asupra lotului de pămînt și obligarea înlăturării obstacolelor în folosirea lotului de pămînt.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este locuitor al satului Horodiște raionul Călărași. Anterior, familia lui a fost alcătuită din șase membri și în folosință întotdeauna au avut loturi de pămînt repartizate de către organele administrației publice locale. Loturile erau folosite conform destinației, adică viță de vie și culturi cerealiere.

Menționează că în anul 1980, suprafața comună a loturilor de pămînt constituia 0,16 ha, iar începînd cu anul 1988 - 0,26 ha.

Tot în anul 1980, unul din loturile de pămînt pe care a plantat viță de vie i-a fost retras din folosința sa, dar și de la alți cetățeni, conform deciziei organului administrației publice locale pentru amplasarea cimitirului satului. În schimbul

loturilor retrase din folosință, tuturor le-au fost promise terenuri de pământ identice, în alt loc.

Mai indică reclamantul că, aproximativ în anul 1993-1994 i-a fost repartizat terenul cu viță de vie la marginea satului Horodiște, în regiunea str. Mihai Eminescu, cu suprafața de 0,009 ha. Lotul menționat timp îndelungat nu fusese folosit de nimeni, motiv din care era acoperit cu lăstari de salcâm. Astfel, împreună cu membrii familiei sale au depus mult efort, muncă și surse materiale pentru restabilirea viței de vie și amenajarea terenului.

Susține că, timp îndelungat a îngrijit cota de viță de vie transmisă în folosință, efectuând lucrările necesare pentru restabilirea deplină a acesteia. Din contul lăstarilor de salcâm și tufarilor sălbatici, a lărgit lotul de pământ și l-a plantat cu viță de vie tânără.

Cere reclamantul, a recunoaște nul titlul eliberat de către Primăria satului Horodiște asupra lotului de pământ cu nr. 83, suprafața de 0,1774 ha, situat pe str. Eminescu, satul Horodiște raionul Călărași; recunoașterea dreptului de proprietate asupra lotului de pământ cu nr. 83, situat pe str. Mihai Eminescu, satul Horodiște raionul Călărași; obligarea Alionei Lupu de a nu-i crea obstacole la posesiunea și folosirea lotului de pământ cu nr. 83, situat pe str. Mihai Eminescu, satul Horodiște raionul Călărași, precum și încasarea din contul Alionei Lupu a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Călărași din 30 aprilie 2013 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Ciobanu Ion a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013 a fost respins apelul declarat de Ciobanu Ion și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Călărași din 30 aprilie 2013.

La 09 ianuarie 2014 Ciobanu Ion prin intermediul reprezentantului Curmeli Vladimir a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești și remiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului s-a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărîrilor contestate prin faptul încălcării și aplicării eronate a normelor de drept material și procedural, precum și prin faptul încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Susține că în procesul examinării litigiului instanțele de judecată au ignorat posibilitățile legale de asigurare a dreptului său de acces la justiție, prin neaplicarea față de pîrît a prevederilor art. 119 alin. (1) și (3) CPC.

De asemenea indică că instanțele de judecată au ignorat probele prezentate în partea confirmării prin înscrisuri a achitării impozitului funciar, inclusiv pe terenul de pământ litigios pentru perioada aflării terenului în folosință și posesiunea lui.

Verificînd legalitatea hotărîrilor contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Ciobanu Ion prin intermediul reprezentantului Curmeli Vladimir urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ciobanu Ion prin intermediul reprezentantului Curmeli Vladimir este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că

cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material și procedural, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, au pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de Ciobanu Ion prin intermediul reprezentantului Curmeli Vladimir în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât prima instanță, cât și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ciobanu Ion prin intermediul reprezentantului Curmeli Vladimir ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Ciobanu Ion prin intermediul reprezentantului Curmeli Vladimir se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Valentina Clevadi